

VADUZLIECHTENSTEIN

October 14, 2007

15 percre fekvő
Malbun – az ülős
felvonó bár megy, hó
még várat magára...

Beszámoló #1 [szigorúan gazdelemzőknek]

Veress Áron

Kedves Gazdelemzős Barátaim!
Elnézéseket kell kérnem, hogy eddig nem jelentkeztem, de volt teendőm bőven, kellett egy kis idő amíg utolértem magam. Ne is reménykedjétek, ez nem azt jelenti, hogy elfelejtettelek Titeket, skypon, azért ha röviden is, próbáltam néhányotokkal kommunikálni. Tekintettel, arra hogy így két hét után, 3 napon át folyamatosan tudnék Nektek mesélni, ebben a rövid beszámolóban olyan témákra szeretnék fókuszálni, melyek számotokra érdekesek

lehetnek és amit esetleg át tudok adni Nektek mint tapasztalat, hogy legalább kicsit kompenzáljam azt a sok segítséget, amit Tőletek kapok a la külgazd házik:)

Nos, hogy itt a zavaros bevezető után konkrétan is értsétek miről írok Nektek a következő sorokban: nem a vidám programok és party-k lesznek, – úgyse fér bele az időmbe, mert külgazdot tanulok:) – hanem, egyetem, oktatás gazdaság, társadalom és a mentalitás. Semmi vicc, csak kőkemény realitás.

 HOCHSCHULE
LIECHTENSTEIN

 LIECHTENSTEIN

Mielőtt még belevágnék a vaduzi felsőoktatás optikai és tartalmi minőségének taglalásába egy egymondatos történelmi összefoglalóval kezdeném. Gondolom azzal Ti is tisztában vagytok, hogy amióta mi az eszünket tudjuk Liechtenstein a világ egyik pénzügyi központja – ennek megfelelően kiugró társadalmi jóléttel –, különösen specializálódva vagyonszolgálatokra, privát banki szolgáltatásokra és legfőbbsképp adóoptimalizációra. Ezért kb egy lapon emlegetjük mondjuk Luxemburggal, San Marino-val és Monacoval. Az viszont az számomra sokkal nagyobb meglepetést okozott, hogy egészen II. világháború végéig egy kifejezetten szegény agrár gazdálkodásból élő alpesi ország volt... Tehát, hogy kicsit visszakanyarodjak a témához, talán mégsem lehetetlen a Zsombor felvetés, „Hogyan csináljunk Ugandából Luxemburgot?”, illetve óva intek mindenkit attól, hogy sajnálkozzunk azon, hogy a Kárpát-medencében miért nincsen 100 aranybánya. Kicsit erőlködni kell, na.

Az egyetemnek egy régi kötőmanufaktúra művészien felújított épülete ad helyet, melyhez hozzá lett toldva egy üveg blokk ahol a kávézó és a könyvtár helyezkedik el. Se enni, se tanulni nem könnyű, ugyanis a 180 fokos svájci hegyek havas csúcsai láthatóak.

Az épületet a herceg utasítására minden évben felújítják és lecserélik az összes kivetítőt – mint otthon nem? Épp mostanság szüntetik meg, mivel már nincs rájuk szükség, de egy-két terembe bemenet az ajtó mellett még ott áll a kis zsúrkocsi, amin kb 10 tökugyanolyan csúcslaptop van

ledobva, azzal a jelszóval, hogy vegyen egyet a kedves diák, ha nincs sajátja... Egyszóval az eszközpark megvan.

Az mesterképzésben az oktatás többnyire angol nyelven zajlik, de vannak németül is

„Az épületet a herceg utasítására minden évben felújítják és lecserélik az összes kivetítőt. A terembe bemenet az ajtó mellett van egy kis zsúrkocsi amin kb 10 tökugyanolyan csúcslaptop van ledobva, azzal a jelszóval, hogy vegyen egyet a kedves diák, ha nincs sajátja...”

tárgyaim, mint pl amit most hallgattam a héten, vagyonszolgálat – nemzetközi adóztatás és szabályozás, ahol értelemszerűen semmi értelme angolul oktatni, ugyanis elsősorban a német nyelvű régiók jogi környezetét tárgyaljuk,

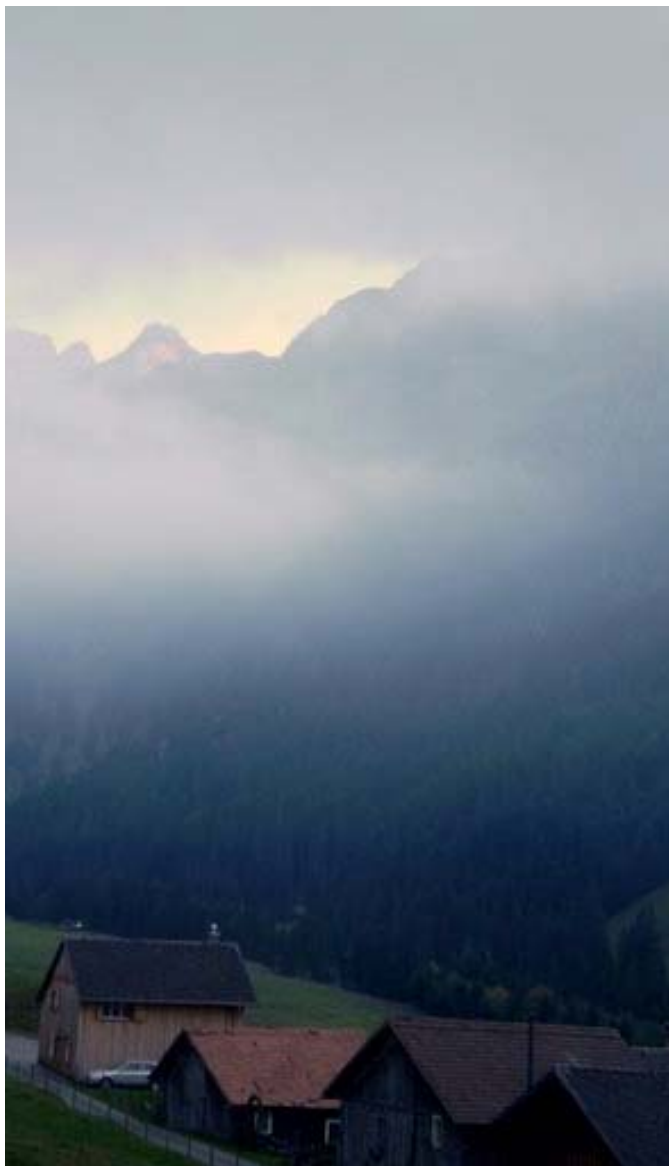
Egyébként a tárgyak blokkos rendszerben kerülnek leadásra, 3-5 nap alatt megy le egy és csak a csütörtök-péntek-szombati napokon 9:00-16:45-ig. Ennek az az értelme hogy többnyire nálam idősebb hallgatók vannak, akik így 60%-ban tudnak dolgozni, én meg tanulni,

A téma nem épp a Zsombor kedvence, biznisz pur, semmi makró. A fent említett tárgyon pl nagyon kemény – legális – cselekkkel történő koncern szintű adóoptimalizálást és elkerülést tanulunk. Itt egy kis ciprusi holding közbeiktatása, ott egy kis tőkecserélés és láss csodát máris csak fele annyi adót fizet a cégünk. Az a helyzet, hogy ráadásul baromira érdekel és meg kell mondjam, hogy nem ártana a hazai jogalkotásnak is szembenéznie ilyen tényekkel is.

Hochschule Liechtenstein

Az üveg blokk jobb oldalán van a menza, bal oldalán a könyvtár, közte egy kis kávézó rész bőrfotelekkel. Mögötte a régi szövőmanufaktúra épülete. Átellenben a pazar kilátás a svájci hegyekre.

Gyermekeim! Még egy-két közlemény. Egyrészt, ha nem jöttök ki komolyan nagyon megsértődök. Itt vagyok egy köpésre Töletek. Elindulhattok a Zsomborral túrázni és este megszálltok itt Vaduzban. Ennyi:) Másrészt a Zlaci emailés/fotos akciója telitalálat volt, borzalmasan örültem, hogy legalább a képek láttam a buliról. Minden kis elejtett társasági morzsának nagyon örülök, szóval küldjétek bármi hasonlót nagyon kivagyok éhezve az ilyen jellegű étkekre:) Harmadrészt skype-on megtaláltok és én ráadásul zaklathatlak Titeket mindenféle házikkal, dolgozatokkal, zhkkal és más finomságokkal kapcsolatban, melyek az ünnepek alatt fognak a nyakamba zuhanni....ahhhhh. Jók legyetek, alább az elérhetőségeim még1x:

tel: 0041.76.23.88.638

skype: averess

aim screen name: averess

Talán már nem kell hosszasan írjak, hogy az egyetemi színvonalból következtetni tudjatok a az egyéb városi állapotokra. Gyönyörűen rendben tartott utca- és városkép, sehol egy szemét, porszívóval gyűjtik a falevelet. Ha most azt gondoljátok, hogy azért nincs szemét mert 8x jön a kukás egy nap akkor nagyon tévedtek. Ha valaki dohányzik a buszmegállóban, akkor amikor megérkezik a busz elnyomja és a szemetesbe dobja. Ennyire egyszerű.

Az egyetemen, ha elmegy kajálni mindenki, 30 laptop marad a teremben, meg az egyéb felszerelések, senki nem zárja a termet, senki nem is idegeskedik. Kifejezetten hülyének nézett az egy liechtensteini srác akinek az autójában megkérdeztem, hogy a pénztárcámat betehetem-e a kesztyűtartóba... „Miért nem hagyod az ülésen?” Kelet-európai berögződés.

Más. Buszjegyet pl. nem lehet venni, Ha elől felszáll az ember a buszra, a sofőr megkérdezi, hogy meddig kérsz jegyet. Ha hátul akkor az azt jelenti, hogy bérleted van. Egyébként nem kontrolálják a bérletet. És érdekes módon szinte minden megállóban elől fizetnek az emberek. Komolyan mondom amikor ezt át is éled tényleg elképesztő. Ugyanez a helyzet az uszodában, ahol egy automatába kell

pénzt bedobni és kiválasztani a jegyet. Senki nem ellenőrzi, hogy felnőtt, vagy a fele-annyiba kerülő gyerek kártyát vetted. Csak elhiszik. Az állam megbízik/megbízhat a polgáraiban.

És ami a legjobban megdöbbsent, hogy ne azt képzeljétek, hogy csak öltönyös urak és kosztümös hölgyek élnek Liechtensteinben. Annyi idióta van a buszon, hogy elképesztő, de mégsem utaznak jegy nélkül, ha fizetni kell. És mégsem verik szét a megállót, és graffitizik tele a falakat. A mentalitás, alapvető nyersanyagi amiből egy állam építkezik. Na ebből baromi nagy a hiány nálunk.

Összefoglalva fantasztikusan érzem magam, talán tényleg túl jól. Ami mindennap eszembe juttatja a hazámat, tulajdonképp Ti vagytok, a barátaim, a Zsombor, meg a Dietmar, meg a többi óriási karakter, és a családom. Különbösen sajnos 2 hét alatt hozzászoksz ahhoz, amiről csak álmodsz otthon. Amit úgy képzelsz el, hogy sajnos ez a mai világban már nincs, meg nem lehet, az itt természetes. Tényleg csak remélem, hogy a mi gyerekeink majd ilyen körülmények között élhetnek.

Ölelek mindenkit, tanuljatok sokat, én meg addig ellesem a „Hogyan legyünk Liechtenstein” taktikát. Tchau.